Возрадуюся і возвеселюся о милости твоей,
яко призрел еси на смирение мое, спасл еси
от нужд душу мою и несе мене затворил
в руках вражиих, поставил еси на пространне
нозе мои.

Та й гарна ж та Галка Біла,
Що до Петра прилетіла!
Чого ж мені журитися?
Хіба ж іще трясці!
Тільки богу молитися,
Щоб жить в твоїй ласці.
Чого бажав — усе Ти дав:
На піввіку стане;
Аби лишень Ти вікував,
О мій любий пане!
Через плечі почепив Ти
Стрічку червоненьку,
А над серцем пришпилив Ти
Звіздочку ясненьку;
І на радощах серденько
Під звіздою б'ється,-
Що аж стрічка та частенько
На грудях трясеться!
Та й гарна ж та Галка Біла,
Що до Петра прилетіла
І на грудях йому сіла!
"А поживем,— так сам кажеш,-
Ще й Гальку дістанем".
Ну, там собі як сам зважиш:
Ми спорить не станем!
13 февраля 1852 г., Харьков